

— Вижте го!

И Тачевъ посочи долу, съдналь между една група отъ четворица депутати, единъ чървендалестъ момъкъ, съ склонени въжди, съ черни, едва мъгливи, мустачета.

— Да, съмнѣние нѣма: Крушковъ по никой начинъ не може да има сега трийсетъ години! Той фактъ вади очи, — каза Кардашевъ, като изглеждаше депутатата.

— Мене ми е казувала майка му, че сѫ врѣстници съ Станимира.

— Е какъ е избранъ?

— Той е билъ избранъ отъ партията си; самъ, до колкото знамъ, не е си давалъ явно кандидатурата. Той е честенъ, макаръ и честолюбивъ момъкъ. Той на-дали би се явилъ тута да имаше контестация за годините му. Крушковъ е даровитъ и ораторъ. Глава. Партията му го много цѣни, и по сѣки начинъ ще гледа да запази такава една сила въ редовете си. И нему, естествено, се иска да остане въ камарата; но той е честенъ, и самъ би се оттеглилъ, ако избирателите му подигняха въпросъ за депутатското му непълнолѣтие...

XXXVI

Грѣмотѣвицитѣ на краснорѣчието.

Тачевъ направи знакъ, че иска да слуша сега, и устреми очи на червената трибуна, дѣто докладчикътъ бѣше замѣстенъ отъ единъ ораторъ.

— Този ораторъ отъ противната партия ли е? — попита Кардашевъ съсѣда си.

Тачевъ го бутна въ лакъта да мълчи, и още по-силно опули очи и наостри уши къмъ трибуната.

— Чувашъ ли? Този ораторъ оспорява избора! — извика Тачевъ.

— Какъ?!